

Til lovforslag nr. L 185

Folketinget 2010-11

Skriftlig fremsættelse (6. april 2011)

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Bedre vilkår for private leverandører af tilbud efter serviceloven)

(Lovforslag nr. L 185)

Lovforslaget er et led i arbejdet på at skabe bedre vilkår for private leverandører på det sociale område.

Ifølge Udbudsrådets analyse af barrierer for konkurrenceudsættelse i den offentlige sektor af 22. januar 2010 er indikatoren for konkurrenceudsættelse (IKU) lavere på sundheds- og socialområdet end på andre forvaltningsområder. På en workshop, hvor bl.a. private aktører deltog, om barrierer for private virksomheder på det sociale område, blev der peget på, at der eksisterer regler på socialområdet, som opfattes som en barriere. Det henvises konkret til retssikkerhedslovens § 43 (stk.1) om overdragelse af opgaver til private aktører og håndtering af disses formue.

En række erhvervsorganisationer har derudover rejst kritik af bestemmelsen ud fra en antagelse om, at den hindrer fortjeneste ved udførelse af opgaver på det sociale område. Der skønnes derfor at være behov for at gøre regelsættet klarere.

Bestemmelsen indebærer, at der i forbindelse med indgåelse af længerevarende driftsaftaler på det sociale område skal tages stilling til, hvad der skal ske med evt. formue, som opstår pga. aftalens vilkår. Bestemmelsen sigter mod aftaler, som ikke er indgået på forretningsmæssige vilkår, og hvor der fx er tale om at afdrage lån på fast ejendom eller lignende. Bestemmelsen fastlægger ikke, hvad der skal ske med midlerne,

men indeholder kun en pligt til, at kommunen sørger for, at der er taget stilling til, om evt. formueophobning fx skal sikres ved pant i forbindelse med indgåelse af aftalen og tilbageføres til kommunen, hvis institutionen ophører med at drive den pågældende sociale virksomhed.

Det er – ifølge bemærkningerne til loven – ikke intentionen, at bestemmelsen skal være til hinder for, at private leverandører kan opnå en fortjeneste ved driften, men da reglen er blevet fortolket sådan, har den bidraget til en vis tilbageholdenhed med at gå ind på markedet blandt potentielle private leverandører.

Med dette lovforslag foreslås det at ophæve retssikkerhedslovens § 43, stk. 1. Dette vil gøre regelsættet klarere mht. muligheden for at oppebære en fortjeneste for private leverandører på det sociale område og forventes at kunne medvirke til at reducere tilbageholdenheden hos en række private leverandører med at gå ind på dette marked.

Ophævelsen af retssikkerhedslovens § 43, stk. 1, ændrer ikke på, at en kommune eller region fortsat vil kunne indgå evt. fornødne aftaler om stillingtagen til utilsigtet formueophobning.

Lovforslaget ændrer ikke reglerne om godkendelse og tilsyn, men forslaget vil skulle ses i sammenhæng med en generel gennemgang og revision af de gældende regler om godkendelse af og tilsyn med tilbud på det sociale område, som er under forberedelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.